

"Усі собаки — з вулиці, намагаюь їх урятувати". Зооволонтерка з Нікополя на Дніпропетровщині опікується 300 песиками

Анна Косарінова

Поліна Паламарчук

4 січня, 15:20

Олена Вошун-Омельченко — директорка нікопольського благодійного фонду для собак, який розташований на Дніпропетровщині. Він працює з 2017 року. Жінка опікується безпритульними тваринами: лікує, піклується та шукає господарів. Нову домівку для покинутих вдалося знайти навіть за кордоном — за 2024 рік сотню песиків евакуювали до Польщі. Історії врятованих Оленою тварин — у матеріалі Суспільного.

За словами зооволонтерки, з початком повномасштабного вторгнення РФ та обстрілів Нікополя люди стали виїжджати з міста, а домашніх тварин — залишати. Також Олена рятує собак, які потрапили під обстріл армії РФ та до рук жорстоких людей.

Олена та її вихованці. Суспільне Дніпро/Олександр Шалдибін

"Тварини потребують постійного лікування, постійного догляду. В нас їх багато. Якийсь Армагедон просто. Уже не знаємо, куди їх класти, немає вже ні місця, нічого", — бідкається жінка.

Одна з мешканок прихистку — Помадка. За словами Олени, тіло тваринки все в ранах та шрамах — її порізали ножом.

"Вже майже все зажило, серединка ще заживає. Це собачка з піометрою була. Це гнійне запалення матки. Ну, вже все. Вона вже в нас готова їхати додому, але шукаємо родину", — розповіла зооволонтерка.

Помадка. Суспільне Дніпро

Інша жителька притулку — Бабочка. Як розказала Олена, собаці робили дуже дорогую операцію в Дніпрі — у неї аномальний розвиток судин печінки й нирок.

"Страшенно екзотична собачка. Скажімо так, її "переробляли", тому що неправильний обмін і очищення крові через печінку. Вона просто не проходила. Зараз вона на реабілітації, відчувається добре, але ніяк не набирає вагу", — зазначила жінка.

Бабочка. Суспільне Дніпро

Усі собаки у притулку Олени — з вулиці. За її словами, про них повідомляють перехожі. Наразі під опікою жінки перебувають понад 300 песиків.

"Бідосів дуже багато. Є тварини, які потребують допомоги, і є ті, яких мені просто немає куди повертати. Дуже багато стареньких, дуже багато хворих. Вони тут живуть, бо я розумію, що їх ніхто не візьме у сім'ї. Це рідкісні випадки, коли хтось бере таку тваринку. У нас таких не беруть, на жаль", — сказала Олена.

Ще один собачка — Спенсер. Це маленький цуцик. Як розповіла зооволонтерка, він трохи дикуватий після того, як його вдарили в щелепу.

"Спершу дуже боявся, але ми потрошку адаптуємо його. Він уже не так боїться рук, але щелепа все ще болить, тому реакція може бути агресивна. Ми зрозуміли, що його отруїли щурячою отрутою. Коли знайшли, він тікав, стікаючи кров'ю. Ми ледь його врятували", — пояснила вона.

Спенсер. Суспільне Дніпро

Ще пару собак команда Олени витягла з колючого дроту, яким огорожено територію колишнього Каховського водосховища. Самостійно вибратися з пастки вони не могли: одна заплуталася за шию, інша — повністю під груди та шию. На тілі тварин, додала зоозахисниця, глибокі розрізи: видно, як вони намагалися вирватися.

"Я не знаю, що сталося. Можливо, вони потрапили під обстріли і так далеко забігли. Але ці собаки дикі, їх спіймати неможливо. Вони не даються в руки просто так. Тобто, скоріш за все, був обстріл. Вони живуть у зоні, де обстріли дуже часті. Мабуть, рятувалися, тікали й забігли в таке страшне місце, де людей немає. Нам чисто випадково повідомили, що там ці собаки заплутані в дроті. З великими потугами наш волонтер, хлопчик, який мені допомагає, зміг витягнути тих собак звідти. Їх не можна було просто виплутати, довелося вирізати", — розповіла жінка.

Один із песиків, яких дістали з колючого дроту. Суспільне Дніпро

Олена зазначила: до обстрілів її собаки вже адаптовані. За словами жінки, вони знають алгоритм дій.

"Якщо стріляє, треба в щілини влізати. У притулку собаки біжать до будок, ті, що у вольєрах, залишаються в приміщеннях, ховаються там. Вуличні — втискаються у кожну щілинку, ховаються. Вони вже знають, що це має бути. Тому у нас стало менше випадків саме осколкових поранень. А раніше було дуже багато", — сказала вона.

Жінка зауважила: ветеринарної освіти не має, проте 90% своїх вихованців лікує самостійно. Як пояснила Олена, звертатися до клінік — дорого. Та й не хоче гаяти в чергах час, тому що тваринам часто потрібна термінова допомога. Тому, як мінімум, першу допомогу, каже, надає сама, а якщо бачить, що надалі не впорається без лікаря, то звертається до клініки.

У притулку Олени мешкають 300 собак. Суспільне Дніпро/Олександр Шалдибін

За словами волонтерки, утримання притулку обходиться у близько 200 тисяч гривень на місяць.

"Зараз дуже допомагають їжею. Купили нам кілька тонн корму, це трішки менше, ніж на місяць мені запасу. Всі люди дуже допомагають, я настільки вдячна. У такі важкі часи: важко вижити, важко з роботою, погано, тим більше Нікополь. Мені допомагають не лише нікопольці, мені допомагає вся Україна. Завдяки їм, завдяки пожертвам людей — ми тримаємося на плаву. Більш-менш достойно, наскільки в наших силах, стараємося утримувати собак. У нас досить чисто, у нас собачки ситі, напоєні, проліковані. Що можемо, те і робимо", — додала жінка.

Як розповіла Олена, найбільючіше питання — це родини для її вихованців. У зоозахисниці дуже багато песиків з інвалідністю, пенсіонерів, диких собак, яких ніхто не хоче брати.

Мешканець притулку. Суспільне Дніпро/Олександр Шалдибін

"Дуже допомагають мені поляки з прилаштуванням у родини тварин. Ми над цим постійно працюємо, теж постійно збираю гроші, люди мені допомагають дуже сильно: перевезення, документи — це все досить кошовне таке, бюджети великі. Ми за рік вивозимо приблизно 100–200 тварин за кордон. Я отримую від них повідомлення, де собаки щасливі на диванчиках сплять, де вони доглянуті, веселі. Де вони бігають по зеленій травичці, а не сидять ось тут по кутках під обстрілами — це просто щастя, чесно. Це те, що надає сили далі щось робити", — зазначила Олена Вошун-Омельченко.